

Glossa

El pessebre: Admirabile Signum

Xavier Novell, bisbe de Solsona

A les portes ja del Nadal, voldria parlar-vos de la Carta Apostòlica “Admirabile Signum”, sobre el bell signe del pessebre, que el papa Francesc va escriure el passat 1 de desembre i animar-vos a llegir-la.

Poder contemplar el pessebre “causa sempre sorpresa i admiració (...) és com un Evangeli viu”, així ho defineix el Sant Pare. I és cert, ¿qui no s’ha aturat, encara que sigui per uns segons, a contemplar un pessebre deixant-se sorprendre per les figures, pel naixement, els animals, els paisatges...i ha vist néixer en el seu rostre un somriure? De ben segur que ens hem preguntat, qui es va inventar el pessebre? On va ser el primer pessebre? Com va ser? Les respostes les trobareu en aquesta Carta Apostòlica. El desig de l’inventor va ser: “Desitjo celebrar la memòria del Nen que va néixer a Betlem i vull contemplar d’alguna manera amb els meus ulls el que va sofrir en la seva invalidesa de nen, com va ser reclinat en el pessebre i com va ser col·locat sobre el fenc entre el bou i l’ase”.

Posar el pessebre a les nostres cases, sempre és ocasió per poder catequitzar algun familiar o amic, quan visitant-nos el contemplen amb sorpresa i admiració. Aleshores, nosaltres podem explicar el significat d’allò que

estan contemplant, fer reviure aquell primer Nadal i provocar aquell bell somriure de sentir-se estimat i acompanyat per Déu. I és que “el cor del pessebre comença a bategar quan, per Nadal, col·loquem la imatge del Nen Jesús. Déu es presenta així, en un nen, per a ser rebut als nostres braços (...) en Jesús, Déu ha estat un nen i en aquesta condició ha volgut revelar la grandesa del seu amor, que es manifesta en el somriure i en allargar les seves mans cap a tothom”.

Tant de bo, aquest Nadal, amb els nostres ulls d’infant, ens apropem al pessebre i admirem la bellesa de tot un Déu fet home en un infant. Tant de bo que aquest misteri toqui el nostre cor i puguem reviure que Déu vetlla pels que més estimem, especialment per aquells que no tenen a ningú, per aquells que es troben sols, tristos o malalts. Que la lectura d’aquesta carta, que trobareu a la nostra web, ens ajudi a adonar-nos que “estem cridats a reflexionar sobre la responsabilitat que cada cristià té de ser evangelitzador”. I deixem que de la nostra sorpresa neixi una oració humil: el nostre “gràcies” a Déu, que ho ha volgut compartir tot amb nosaltres per a no deixar-nos mai sols”.

Bon Nadal a tots!!!

